

 HARLEQUIN®

King

KATHERINE
GARBERA
LÄHIVÖTTEKS
VALMIS

Katherine Garbera
READY FOR HER CLOSE-UP
2012

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-le. Kaanekujundus pärineb Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud. See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Stella Sägi
Korrektor Inna Viires

© 2012 by Katherine Garbera
© 2012 Kirjastus ERSEN

® ja TM litsentseeritud kaubamärgid kuuluvad Harlequin Enterprises Limitedile. Kaubamärgid, mis on tähistatud märgiga ®, on registreeritud Eestis ja/või Siseturu Harmoniseerimise Ametis või mõnes muus riigis.

E12250612
ISBN 978-9949-25-312-8

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest www.ersen.ee ja e-raamatud www.ebooks.ee

Esimene peatükk

Mida ta küll mõelnud oli?

Gail Little hingas sügavalt sisse ja suundus tõsielulise kohtingusaate „Seksikas ja vallaline” võtteplatsi ajutisele, soengu ja meigi tegemise alale. Ta polnud end kogu elu jooksul iialgi pidanud seksikaks, kuid vallaline... selle otsuse oli ta enda jaoks ise langetanud. Ta oli alati arvanud, et kohtub mõne mehega kolledžis ja nad pühendavad end suhtele siis, kui nad mõlemad oma karjääri alguspunktis on. Seejärel, pärast kolm aastat kestnud kohtinguid, nad abielluksid, kuid nüüd kolmekümnele lähenedes oli Gail endiselt üksi.

„Mina olen Kat Humphries, „Seksika ja vallalise” juhiabi. Ma olen ka sulle abiks kõigi sinu saatelõikude juures.”

Gail surus Kati kätt. Ta oli arvanud, et näeb Willow Steadi – saate produtsenti ja ühte oma parimat sõpra – juhiabi asemel. Willow oli saanud saate tegemiseks idee siis, kui Gail oli end registreerinud AS Kosjasobitajad juures. Kuigi Gail oli oma sõpradele öelnud ainult, et tahab leida abikaasat ja tal pole võimalust tööl sobivat meest kohata, siis tegelikult tahtis ta päris oma perekonda ja tema bioloogiline kell muudkui tiksus. Seega oli ta registreerinud end kohtamisteenusele, aimamata, et tema kogemused saavad telesaate tulipunktiks.

Kat paistis vanuse poolest kahekümnendate keskel olevat, ta kandis kitsaid teksaseid ja Mehhiko baarist saadud T-särki.

Tema pikad pruunid juuksed olid hobusesabasse seatud ja kõrvaklapp oli ühendatud vööl asuva raadioga.

„Tule minu järel,” sõnas Kat.

Gail noogutas ja läks temaga seinale ritta seatud valgustatud peeglite juurde. See oli kaadritagune televisioon, mida vaid vähesed televaatajad said kunagi näha. Mitte eriti glamuurse, kuid väga eduka avalike suhete firma juhina tundis Gail seda maailma hästi. Naljakas, et ta polnud kunagi iseennast kujutlenud lavale astujana.

„Võta siin istet. Juuksurid ja jumestajad tulevad alles. Sa jõudsid mõni minut varem.”

„Ma palun vabandust selle pärast. Ma ei tahtnud hiljaks jääda,” ütles Gail. Kat noogutas, kuid hoidis üht sõrme üleval, kuulatades samal ajal midagi oma kõrvaklappidest.

„Palun jää siia, kuni ma sulle järele tulen,” ütles Kat. „Me tahame jäädvustada seda esimest hetke, kui sina ja su kaaslane teineteist esmakordselt näete.”

Gail tahtis oiata. Kuid sügaval sisimas ta teadis, et kui veel kauemaks oma rutiini jääb, ongi tema elus ainult töö ja tema unistused perest ning kõigest sellest, mis selle juurde kuulus, ei saagi kunagi tõeks.

Ta vaatas end juuksurite ja jumestajate saabumist oodates üksisilmi peeglist. Oma pakse lokiis juukseid, mis metsiku ja allumatu stiiliga tema nägu raamisid. Ta tõstis käed ja tõmbas juuksed taha... nii ta neid tavaliselt tööl kandis, sest olgem ausad, arvas ta, et need taltsutamatud juuksed ei karjunud just seksika ja vallalise järele.

Talle lähenesid mees ja naine. „Tere, Gail. Mina olen Mona ja see on Pete. Meie teeme sulle soengu ja meigi. Sina lihtsalt istu ja lõdvestu.”

Gail tegi just seda, mõtiskledes, millesse ta end küll mäs-
sinud oli. Ta oli tahtnud meest, kellega koos pühasid veeta,
selle asemel et üksinda kodus olla, mis võis küll olla lõbus
Kevini jaoks filmis „Üksinda kodus”, kuid tema, täiskasva-
nud naise jaoks oli see olnud... üksildane. Näiteks janunes ta
täiuslike jõulude järele ja kujutluspildid sellest mängisid tema
peas nagu koduvideod. Ta tegeles oma töös kujutluse ja reaal-
susega, miks ta ei võinud siis enda jaoks täiuslikku kujutlust
ja reaalsust luua?

Ta oli loonud suhtekorraldusplaani, mis viiks teda ameti-
alaselt edult isiklikule edule. Ta oskas väga hästi oma plaane
ellu viia, seega polnud tal kahtlustki, et see töötab. Ta pol-
nud muidugi arvanud, et Willow’le see idee nii tohutult meel-
dib, et ta sellest telesaate teeb.

„Okei, saime valmis,” ütles Mona.

Nad keerasid ta peeglitega silmitsi. Gaili paksud taltsu-
tamatud juuksed oli sirgendatud ja sätitud nii, et langesid
pehmelt õlgadele. Tema silmad olid suuremad, kui ta neid
kunagi varem näinud oli. Huuled olid nii suured ja täiusli-
kud. Tal polnud aimugi, et veidi huulepulka ja lauvärvi või-
vad talle sellise välimuse anda. Ta ei tundnud ennast ära.

„Mis sa arvad?” küsis Pete.

„Ma ei näe enda moodi välja,” vastas Gail.

„Muidugi näed, kullake. See pole lihtsalt see sina, kes
sulle tavaliselt peeglist vastu vaatab,” ütles Mona.

Ja see oli olnud just see, mida ta oli soovinud. „Mida ma nüüd teen?”

„Garderoob,” ütles Pete. „Sinu riietumistuba on seal.”

Gail kõndis pisikese nurgas asetseva riietumistoani. Seal istus naine, kes luges pehmekaanelist raamatut – raamatut, mille Gail oli just lõpetanud. See oli elu, millega ta oli harjunud ja Gail tundis justkui võiks ta siin mõned minutid lihtsalt istuda. Naine pani raamatu käest ja naeratas talle. „Sa näed hea välja.”

„Täna.”

Gail tundis ilmselt sama, mida Alice oli kogunud, kui ta jäneseauku kukkus, sest kakskümmend minutit hiljem seisis ta Jil Sanderi kõrgmoe kleidis täispika peegli ees. Hästi istuv ülaosa oli V-kaelusega, mis paljastas tema kaela, samas kui volangidega seelik, mis poolde reide ulatus, andis puusadele meelitava täidluse. Ta nägi välja seksikas ja glamuurne, kaks asja, mida ta polnud kunagi varem tundnud.

Kat tuli tagasi ja andis märku, et on aeg minna. Gail märkas, et ta käed higistavad ja hakkas neid vastu seelikut kuivatama, kuid peatus – see kleit maksis rohkem kui kogu tema garderoob. Ta rikub selle ära. Ükskõik kui palju maagiat need stilistid olid temaga väliselt teinud, seesmiselt oli ta ikkagi naine, kes oli terve oma elu veetnud töötades. Tal polnud aimugi, kuidas tegelikus elus vestelda. See oli viga.

„Kaks minutit „pihitooli” minekuni, seejärel edasi ballisaali, kus sa kohtud oma kaaslasega, prl Little,” ütles Kat.

Gail oli närvis. Ja see polnud tema moodi – ta polnud selline naine, kes oleks lasknud end takistada, kui ta ükskord midagi plaani oli võtnud.

Üks tehnikamees mustades pükstes ja polosärgis tuli Gaili juurde ja kinnitas naise kraele mikrofoni. Ta peaks sellele lähenema samamoodi, nagu ta lähenes oma suhtekorraldusfirmas kliendile, kes vajab rohkem esiletoomist. Ta naeratab ja teeskleb, et glamuurne naine, kes talle peeglist vastu vaatab, ongi tema tõeline mina.

Gail tõusis püsti ja kõndis ukseni, mis viis liikuvatest seintest, torust ja kardinatelt tehtud väikesesse tuppa. Ei mingit privaatsust. Kuid samas, see oli ju tõsielusari.

„Lihtsalt vajuta nuppu ja hakka rääkima. Ära muretse – kui sul segamini läheb, siis alusta lihtsalt uuesti. Me parandame selle ära,” ütles Kat.

„Mida ma ütleva pean?”

„Räägi meile, mida sa enne oma kaaslasega kohtumist mõtled.”

Gail astus tuppa ja läks kaamera juurde. Ta istus selle ette maha ja vajutas salvestamise nuppu. Seal oli väike monitor, kust ta end nägi ja mis pani ta end ebamugavalt tundma, seega vaatas ta selle asemel hoopis kaamera objektiivi.

„Vaatame siis... Mina olen Gail Little ja ma olen suhtekorraldusfirma omanik. Ma olen rohkem kui närvis.”

„Nii ongi. Ma panin oma nime AS Kosjasobitajad juures kirja, sest ma ei tahtnud lasta veel ühel aastal mööduda kedagi kohtamata. Ma töötan kogu aeg ega kohta oma töös kunagi vallalisi mehi,” ütles ta, seejärel hingas ta sügavalt sisse. Ta puterdas.

„Ma tahan väga rohkem teada saada mehe kohta, kes on mulle valitud.” Ta vajutas stopp-nuppu ja astus toast välja.

Ta oli endast parima andnud. Ta pöördus otsustavalt, et tagasi ettevalmistusalale minna. „Kõik valmis?” küsis Kat.

„Jah.”

„Siia poole siis. Sinu kaaslane ootab sind.”

Nad astusid koridori ja helimees kontrollis Gaili mikrofoni. „Bob on see kaameramees, kes sind filmib. Ta kõnnib sinu ees, kui me ballisaali siseneme. Ära vaata Bobi. Selle asemel vaata laua poole, kus su kaaslane sind ootab.”

„Okei,” ütles Gail. Bob lehvitas talle koridori lõpust.

„Kõnni Bobi suunas ja sisene siis ballisaali. Sinna on üles seatud romantiline õhtusöök teile kahele. Kohe, kui me oleme kaadrist väljas, annan ma sulle märku. Hakka lihtsalt kõndima.”

Kat ja helimees ühinesid koridori otsas Bobiga ja tundus mööduvat terve igavik, enne kui Gailile anti minemiseks märku. Ta kõndis mööda koridori ja tundis end tobedalt, kui tema tulekut filmiti. Kuid ta unustas selle, kui ballisaali sisenes.

Toas olid mõned saatetegijad lisaks mehele, kes seisis seljaga Gaili poole. Kuid naise tähelepanu hajus, kui Jack Crown tema ette astus.

„Tere, Gail,” ütles ta.

Jack Crown oli kiiresti Ryan Seacresti enamiku telesaadete juhtimiselt välja tõrjumas ja oli ilmselgelt ka selle saate juht. Ta oli keskkooli ajal olnud riigi parimaid sportlasi ja võitis seejärel kolledžis Heismani trofee. Ta oli olnud esimese ringi drafti-valik ja kannatanud seejärel piinava vigastuse käes oma esimesel professionaalsel jalgpallimängul. Kuid Jack Crown

oli kaameratele naeratanud ja lihtsalt oma massiivseid õlgu kehitanud, öeldes et Ameerika näeb teda veel ja tal oli õigus olnud. Ta hakkas regulaarselt esinema tõsielusaadete juhina Discovery kanalil.

„Tere, Jack,“ ütles Gail. „Mida sina siin teed?“

„Mina olen saatejuht. Ma vestlen teie mõlemaga teie kohtingute lõpus.“

„Hea küll,“ vastas Gail. „Nüüd?“

„Ei, me tahame näha, kuidas te mõlemad teineteisega kohtumisele reageerite,“ ütles Jack kõrvale astudes. Gaili kohtingukaaslasel olid laiad tugevad õlad, mis kahanesid allapoole saledaks keskkohaks, mida naine märkas seetõttu, et mees kandis hästi istuvat pintsakut.

„Stopp,“ ütles produtsent Willow, kelle hääl kõlas toa vaikusel valjult. See oli naljakas, sest Gail polnud kunagi Willow'd töö näinud ja kõmisev hääl ei kõlanud tema sõbra omana. „Kõigest hetke pärast näete te teineteist esimest korda. Ma tahan, et te mõlemad vaataksite teineteist ja mitte kaameraid. Kat, vii Gail tema kohale.“

Kat juhatas Gaili teibiga põrandale märgitud kohani. Gail seisis oma kaaslasele nii lähedal, et tundis mehe lõhnavee puidust aroomi. Ja ta märkas, et mehe paksud juuksed olid pruuni tooni, milles olid pikitult kuldblondid salgud.

„Me oleme nüüd filmimiseks valmis. Palun keerake ringi ja vaadake oma kaaslast,“ ütles Willow.

Mees pöördus ja Gaili hing jäi kinni. Seejärel vajus ta süda saapasäärde. See oli miljardär, uusmeremaalasest hotellipidaja ja ööklubide omanik Russell Holloway.